

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 81 • nummer 4 • april 2026*

INHOUD

<i>Leer mij Uw weg (gedicht) .....</i>	<i>77</i>
<i>De drie delen van de profetische toespraak</i>	
<i>in Mattheüs 24-25 (4) .....</i>	<i>78</i>
<i>'Ter wille van de engelen (2, slot)' .....</i>	<i>83</i>
<i>Wat is groter: de gave of het altaar? .....</i>	<i>89</i>
<i>Van nature goed? .....</i>	<i>91</i>
<i>Trendy – Zuiver goud (1) .....</i>	<i>92</i>
<i>'U bent Priester tot in eeuwigheid' .....</i>	<i>94</i>
<i>Samenkomsten voor broodbreking en aanbidding .....</i>	<i>95</i>
<i>Twee ernstige 'enkeltsjes' .....</i>	<i>100</i>

Het Woord van God bestaat in eeuwigheid

De Bijbel is het levende Woord van God. Het is licht in de duisternis, waarheid in een tijd van verwarring en hoop voor verloren mensen. Wat een voorrecht dat wij dit Woord mogen bezitten — en wat een verantwoordelijkheid om het te delen met anderen om ons heen.

Kent u iemand die zoekt naar houvast? Een buur, collega, vriend of familielid die het Evangelie nog niet kent? Een Bijbel is een krachtig middel waardoor God tot harten spreekt.

We hebben Bijbels beschikbaar in verschillende uitgaven, formaten en talen. Of het nu gaat om een Bijbel in de Nederlandse of een andere taal — er is een ruime voorraad aanwezig.

Wilt u Bijbels bestellen om uit te delen, voor evangelisatiewerk, gemeenteactiviteiten of persoonlijk gebruik? Kijk op onze website of informeer naar de mogelijkheden. Wij denken graag met u mee.

Laten we Gods Woord nog verspreiden nu het nog kan!

‘Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig’ (Jes. 40:8).

Bestel vandaag nog en draag bij aan de verspreiding van het Evangelie.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: admin@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Leer mij Uw weg

Leer mij Uw weg, o Heer'; leer mij Uw weg.
Schenk van Uw kracht mij meer. Leer mij Uw weg.
Houd mij in evenwicht,
dat 'k voor Uw aangezicht
wandel in 't volle licht. Leer mij Uw weg.

Als angst soms 't hart benauwt, leer mij Uw weg.
Als zorg mijn dank verflauwt, leer mij Uw weg.
Help mij in vreugd' en pijn,
noodweer of zonneshijn
steeds blij in U te zijn. Leer mij Uw weg.

Hoe ook mijn toestand wordt, leer mij Uw weg.
Of 'k nu leef lang of kort, leer mij Uw weg.
Is dan mijn loop volbracht,
vrees ik geen dood of macht,
omdat ik U verwacht. Leer mij Uw weg.

Wat ook dit leven brengt, Hij is dichtbij.
Als 't vreugd of droefheid schenkt, Hij is dichtbij.
Hoe sterk ook satans macht,
Jezus geeft licht en kracht
aan elk die Hem verwacht; Hij is dichtbij.

J. de Heer

De drie delen van de profetische toespraak in Mattheüs 24-25 (4)

Aan het eind van de vorige aflevering hadden we gezien dat de Heere Jezus een rechtszitting zal houden over de volken die op dat moment leven. Hij zit dan als de Koning der ere op de troon van heerlijkheid. Die troon vinden we ook in Mattheüs 25.

De verschillende rechtszittingen

Ik raad elke lezer aan het niet te houden bij allerlei algemene gedachten over Mattheüs 25, die ik hier beschrijf, maar zich er intensiever mee bezig te houden. In dit artikel willen we graag eerst kijken naar de verschillende rechtszittingen waarover de Bijbel spreekt.

Ik wil proberen de rechtszitting uit Mattheüs 25 te onderscheiden van de andere zittingen. Daarvoor moeten we eerst onderscheid maken tussen een reguliere rechtbank en een oorlogstribunaal. We hebben gezien dat de Heere Jezus uit de hemel zal komen om de heerser van het Romeinse Rijk te verslaan. Dan zal er een rechtbank zijn, en wel een krijgsraad. Hetzelfde geldt voor het overwinnen van de antichrist en de Assyriër. Zij zullen namelijk niet voor een 'hooggerechtshof' worden veroordeeld. Hun einde komt in een oorlogstribunaal, een 'krijgsraad' van onze Heere, Die deze goddeloze mensen en ambtsdragers met een gesproken woord zal overwinnen. Toch spreekt de Schrift ook over andere gelegenheden waar recht wordt gesproken. Ik wil hieronder kort de verschillende rechtszittingen uit de Schrift schetsen die belangrijk zijn voor de toekomst.

1. De rechterstoel van Christus (2 Kor. 5:10)

'Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed, hetzij kwaad' (2 Kor. 5:10). Allereerst moeten we ons afvragen wie er voor

deze rechterstoel zal verschijnen. In feite zou de totale context van dit vers (de voorgaande en de volgende verzen) erop kunnen wijzen dat vroeg of laat alle mensen voor deze rechterstoel zullen verschijnen. De apostel formuleert deze woorden zo fundamenteel dat ze van toepassing zijn op *e/ke* rechtszitting in de toekomst die de Heere zal houden.

Toch valt op dat het bij 'wij' in dit hoofdstuk grotendeels gaat over gelovigen. In ieder geval blijft het waar dat er een eerste zitting van de Rechter zal zijn waar allen zullen verschijnen die deelhebben aan de eerste opstanding (verg. Openb. 20:5-6). Dat zijn 'wij' – alle verlost van Adam tot aan de opname. Deze eerste opstanding is begonnen met de opstanding van de Heere. Ze gaat verder wanneer de Heere Jezus terugkomt om alle heiligen en eerst de doden in Christus op te wekken (verg. 1 Thess. 4:15-17). Ook de latere martelaren tijdens de grote verdrukking horen hierbij (verg. Openb. 20:4-5).

'Wij' als gelovigen zullen niet worden veroordeeld, dat heeft de Heere Jezus ons beloofd: 'Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al geoordeeld' (Joh. 3:18). Een opnieuw geboren Christen wordt niet veroordeeld, omdat een Ander – de Heere Jezus – zijn oordeel heeft gedragen.

Maar we zullen wél geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus. Dat betekent dat ons hele leven in ieder geval voor ons persoonlijk geopenbaard zal worden voor deze rechterstoel. De Heere wil dat we erkennen hoe de Heere Jezus ons in alles heeft geleid en Zijn genade heeft laten overvloeien. Het is Zijn doel (en wij stemmen daar dan mee in!) dat wij dan ook op de punten waar we nog niet tot een concrete belijdenis van zonden zijn gekomen, Zijn visie krijgen. Bij deze rechterstoel ontvangen we een beloning, afhankelijk van wat we hier op aarde hebben gedaan. Als we veel goeds hebben gedaan, zullen we een grote beloning ontvangen. Maar als we slechte dingen hebben gedaan

die God niet behaagden, zullen we daarvoor geen beloning ontvangen. Dat zou een groot verlies zijn.

In Romeinen 14:10 wordt deze rechterstoel 'de rechterstoel van God' genoemd, omdat het oordeel dat daar wordt geveld een Goddelijk karakter heeft. Het is geen menselijk oordeel, maar een Goddelijk oordeel dat daar wordt geveld. De Rechter is de Heere Jezus. Daarom noemt Paulus deze troon in 2 Korinthe 5 'de rechterstoel van Christus'.

2. Het oordeel over de levenden (Matth. 25:31-46)

'Ik betuig voor God en Christus Jezus, Die levenden en doden zal oordelen' (2 Tim. 4:1). 'Zij zullen rekenschap geven aan Hem Die gereed staat levenden en doden te oordelen' (1 Petr. 4:5; verg. ook Hand. 10:42). Het Woord van God maakt een duidelijk onderscheid tussen het oordeel over de levenden en het oordeel over de doden. In Mattheüs 25 hebben we te maken met een rechtbank op de troon der heerlijkheid over de *levenden*, want voor de Mensenzoon zullen daar geen doden verschijnen, maar alleen mensen uit alle volken die op dat moment, dat nu nog in de toekomst ligt, leven.

3. Het oordeel over de doden (Openb. 20:11-15)

'En ik zag een grote, witte troon en Hem Die daarop zat, voor Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, voor de troon staan. En er werden boeken geopend. En een ander boek werd geopend' (Openb. 20:11-12). Voor de grote witte troon zullen geen *levende* mensen meer staan. Hier vinden we alleen degenen die niet deel uitmaakten van de eerste opstanding. Zij horen bij de opstanding van het oordeel (Joh. 5:29). Wie voor deze troon staat, zal na de voltooiing van het duizendjarige Vrederijk worden opgewekt om daarna voor eeuwig te moeten lijden in de poel van vuur, de hel.

Voor deze rechterstoel zullen alle ongelovige mensen vanaf Kaïn verschijnen. Er zijn maar twee uitzonderingen: de toekomstige Romeinse heerser en de antichrist worden volgens Openbaring 19:20 meer dan 1000 jaar eerder in de hel geworpen. Het moet vreselijk zijn om eeuwig op deze plaats te moeten bestaan. We lezen zelfs dat de aarde en de hemel zullen wegvlugten bij het zien van de heiligheid van Hem Die hier op de troon zit.

In het Christendom en ook onder veel theologen heerst een vaag beeld over het laatste oordeel. Veel mensen denken dat er aan het eind van de dagen een gezamenlijk oordeel over alle mensen zal zijn die ooit hebben geleefd. Dat 'op de laatste dag' het 'laatste oordeel' zal komen. Dit wordt dan in verband gebracht met allerlei vermeldingen van oordeelszittingen uit de Schrift. Dit heeft tot een regelrechte misleiding van veel mensen geleid.

Sommige mensen hebben ook gedacht dat deze tekst in Mattheüs 25 een gelijkenis is. Hetzelfde wordt gezegd over het verhaal van Lazarus en de rijke man in Lukas 16. Maar beide gebeurtenissen zijn géén gelijkenissen, maar plechtige beschrijvingen van werkelijke gebeurtenissen en omstandigheden, ook al worden ze op een gelijkenisachtige manier beschreven.

Waarschijnlijk verwijst men met de uitdrukking 'de laatste dag' naar Johannes 6:39-40,44,54; 11:24; 12:48. Voor veel mensen houdt dit een soort verzameld oordeel in, waarbij ieder mens wordt veroordeeld en vrijgesproken of veroordeeld. Maar dat is een idee dat niet overeenkomt met wat de Bijbel zegt, ook niet in deze teksten.

We hebben al de verschillende soorten rechtszittingen gezien. Om verkeerde conclusies te voorkomen, wil ik nog enkele aan-

vullingen geven om vooral het verschil tussen de laatste twee fasen van het oordeel duidelijk te maken.

Gelovige Christenen zullen alleen de 'eerste etappe' van de drie genoemde fasen meemaken: de rechterstoel van Christus. Zij zullen door Christus worden opgenomen (1 Thess. 4:17) en dan onmiddellijk voor deze rechterstoel verschijnen. **Dat is nodig zodat ze daarna voor eeuwig in volmaakte gemeenschap met hun Verlosser kunnen zijn.** Hoe lang deze zitting voor ons als verlossenen zal duren, zegt Gods Woord niet. Maar uit Openbaring 4 en 5 weten we echter dat deze zeker niet de zeven jaar zal duren van het uur van de verzoeking die over de hele aarde zal komen (Openb. 3:10). In deze 'tijd' zullen we God en de Heere Jezus aanbidden.

Maar Christenen die valse belijders waren en de Heere Jezus als Verlosser hebben afgewezen, zullen alleen het derde oordeel meemaken. Zij zullen op een gegeven moment sterven of omkomen door de oordelen van de zeven oordeelsjaren die hier op aarde na de opname zullen volgen. Dan zullen zij deze verschrikkelijke momenten voor de grote witte troon voor zich hebben – en daarna een eeuwigheid in de hel, ver van God. In deze tijd zal iedereen veroordeeld worden die de waarheid niet heeft geloofd, maar heeft ingestemd met de ongerechtigheid (2 Thess. 2:12).

Dit laat duidelijk zien dat het een verdraaiing is van de leer van Mattheüs 25:31 e.v. om deze rechtstreeks op ons Christenen toe te passen. Dat komt misschien doordat men niet heeft ingezien (of niet wil inzien) dat God in het Mattheüsevangelie een fundamenteel onderscheid maakt tussen tijdperken (bedelingen, dispensaties). De Christelijke tijd is een bijzondere tijd, die niet verward mag worden met de tijd waarin God andere wegen gaat met Joden en volken. Een kenmerk van de Christelijke tijd is dat God door geloof wordt erkend en als Verlosser wordt aanvaard.

Maar in de toekomst zal de wet weer een belangrijke rol spelen. Precies dat vinden we terug in Mattheüs 25:31 e.v.

Maar omdat veel Christenen van mening zijn dat de wet ook *onze* levensregel is, kunnen zij dit verschil helaas niet zien. Zij denken daarom dat zij zich in de schapen en bokken kunnen herkennen. Zij denken ook dat zij de wet moeten houden om de behoudenis te verkrijgen. Maar er is niemand die in staat is om de wet volledig te houden. Deze mensen lezen over de 'gezegenden van de Vader' en denken dat dit duidt op hun (Christelijke) hoop. Ze horen over de broeders van de Koning en denken dat dit verwijst naar ons als Christenen. Een grondige overdenking van dit gedeelte zal aantonen dat dit niet klopt¹.

(Wordt vervolgd).

Manuel Seibel

'Ter wille van de engelen' (2, slot) (1 Korinthe 11:10)

Dit bekendmaken van Gods veelvoudige wijsheid gebeurt overeenkomstig Gods eeuwige voornemen, nauwkeuriger gezegd: Zijn 'voornemen van de eeuwigheden'. Is het niet indrukwekkend dat God al in de eeuwigheid vóórdát de schepping er was, in die eeuwigheden toen daar in het Vaderhuis de eeuwige liefde tussen de Vader en de Zoon genoten werd, vóór de grondlegging van de wereld (Joh. 17:24) en toen het Lam werd voorgelid (1 Petr. 1:18-20) en toen wij zijn uitverkoren (Ef. 1:4) – dat God tóen al de Gemeente op het oog had, dat Hij toen al een Gemeente wilde vormen om die aan Zijn Zoon te geven en dat Hij toen al het voornemen heeft opgevat om door die Gemeente Zijn eigen veelvoudige wijsheid bekend te laten maken? En zeker

¹ Zie hiervoor het Duitstalige boek 'Jesus Christus, mehr als ein König, Band 4' van deze schrijver en diverse Bijbelcommentaren over Mattheüs die op de website www.debijbelvoorjou.nl te vinden zijn.

is het 'bestaansrecht' van de Gemeente verbonden met dat doel dat God Zich had voorgenomen. Zonder enige twijfel moet de Gemeente als geheel daaraan beantwoorden. Maar zou dat ook geen verantwoordelijkheid voor *elke plaatselijke gemeente* met zich meebrengen?

Efeze 1:12 zegt dat naar Gods gedachten onze positie is 'opdat wij zouden zijn tot lof van Zijn heerlijkheid'. Maar wordt die gezegende positie inderdaad ook praktisch zichtbaar, in ons persoonlijke leven, maar ook in en door de plaatselijke gemeente en overal waar gelovigen samenkomen? Die spiegel mogen we onszelf beslist voorhouden, als wij leerstellig onderwijs ontvangen.

Gods plan was dus al in de eeuwigheid dat de Gemeente als zodanig, de Gemeente als geheel, Zijn veelvoudige wijsheid bekend zou maken – Zijn veelvoudige wijsheid die op vele manieren en in vele facetten tot uiting komt in Zijn liefde, genade, barmhartigheid, geduld, maar tegelijk niet minder in Zijn heiligheid, vrede, orde, gerechtigheid.

Hoe wordt dit veelzijdige, diepgaande karakter van Gods wijsheid dan praktisch bekendgemaakt? In de plaatselijke gemeente. En dat gebeurt niet alleen op zondagmorgen, maar 24/7, dus in ons gedrag als gelovigen, elke dag van ons leven, maar zeker ook wanneer wij samenkomen in het karakter van de ene Gemeente (verg. 1 Kor. 11:18: 'wanneer u als gemeente samenkomt'). Ook al zijn wij niet de hele Gemeente en ook niet de hele plaatselijke gemeente, maar slechts een (klein) deel ervan, toch wil God Zichzelf óók bijzonder verheerlijkt zien in de manier waarop wij ons onderwerpen aan Zijn orde, wanneer wij door de Heere rondom Hemzelf, tot Zijn Naam, bijeen zijn gebracht.

Dan gelden niet alleen allerlei beginselen uit de orde zoals die door Hem is voorgeschreven aan de Gemeente, maar zeker ook

Zijn algemeen geldige scheppingsorde. En de engelen kijken toe en waken voor Zijn eer. Zien ze dat wij ons houden aan Gods voorschriften en dat wij Hem daardoor willen eren?

De mensen om ons heen zien dat misschien niet zo. Maar Efeze 3 geeft aan dat het allereerst bedoeld is voor de overheden en machten in de hemelse gewesten. *Zij* kijken toe en alles wat hen eraan herinnert dat mensen zich als nederige, gehoorzame schepselen onderwerpen aan die God, Die ook hún God is, brengt hen ertoe Hem nog meer te eren door wat zij zien in de Gemeente.

Gods eeuwige voornemen is niet zoiets als veel menselijke goede voornemens op 1 januari. Deze uitdrukking duidt Gods plan aan, Zijn besluit dat Hij vastbesloten in Zijn hart had genomen, dat eeuwig en onveranderlijk is. Vers 9 spreekt over wat verborgen was van alle eeuwigheden. Vers 11 vermeldt letterlijk Gods 'voornemen van de eeuwigheden' en dat had Hij in Zichzelf opgevat in de eeuwige woning van God, van de drie-enige God: het Vaderhuis; dat voornemen werd opgevat in de stille eeuwigheid voordat de schepping er was.

Aan de ene kant bewonderen en aanbidden wij dan God omdat Zijn plannen en gedachten er al ver vóór de schepping waren. God heeft die die veelvoudige wijsheid geopenbaard, de Gemeente mag die bekendmaken. Aan de andere kant vormen die Goddelijke plannen en voornemens een spiegel voor onszelf en daardoor een appel aan onze harten. Wat zien wij bij onszelf, als we onszelf onderzoeken in het licht van Gods Woord? Stemmen ons hart, ons leven, ons gedrag overeen met Gods plan? En meer nog: wat zien de engelen bij ons? Daar worden wij in dit gedeelte bij bepaald. Wat zien zij bijvoorbeeld in onze onderlinge verhoudingen, in onze liefde voor elkaar, in onze gehoorzaamheid enzovoort?

Zouden wij Gods eeuwige voornemen willen verbloemen, verhullen of bedekken? Zouden wij Zijn vastbesloten plan willen onttrekken aan de ogen van die engelen, die machtige schepselen die toekijken, terwijl ons gedrag en wat wij uiterlijk openbaren, toch 'ter wille van de engelen' in overeenstemming met Gods gedachten zou moeten zijn?

Als broeder bedek je je hoofd niet – bij iedere gelegenheid waar je bidt of profeteert en ook niet bij het samenkomen van de gelovigen. Want juist dáár zien de engelen of de Gemeente inderdaad Gods veelvoudige wijsheid bekendmaakt. Voor broeders geldt: het *niet* bedekken van je hoofd wanneer Gods Woord wordt geopend of wanneer er wordt gebeden, is een bewijs van eer aan God en van onderwerping aan de Schepper.

Als zuster bedek je je hoofd wél – bij iedere gelegenheid waar je bidt of profeteert en toch zeker ook bij het samenkomen van de gelovigen. Want bij al die gelegenheden zien de engelen of de Gemeente inderdaad Gods veelvoudige wijsheid bekendmaakt. En ze zien ook of jij *persoonlijk* dat wilt doen. De Gemeente als Gods tempel is een Huis van gebed. Zou een Godvrezende zuster, die niet door de geest van deze tijd is beïnvloed, dan niet aanvoelen wat gepast is voor het Huis van God? Als het de plaats is waar Gods Woord wordt geopend en de sfeer waarin er gezamenlijk wordt gebeden, zou het dan niet gepast zijn juist dáár Gods scheppingsorde en Zijn veelvoudige wijsheid zichtbaar te maken?

Daarbij moeten we niet vergeten: **Gods Geest heeft het onderwijs over hoofdbedekking en haardracht niet laten optekenen in een brief aan een individuele gelovige. Het wordt met grote nadruk gegeven aan de hele Gemeente, in alle plaatsen (1 Kor. 1:2).** Dit ernstige onderwijs wordt door de Heilige Geest gegeven in een brief aan een gemeente met veel wanorde. Het staat midden tussen allerlei onderwijs over bijvoorbeeld tucht door de

gemeente (1 Kor. 5), de Tafel van de Heere (1 Kor. 10), de maaltijd van de Heere (1 Kor. 11) en de uitoefening van de gaven in de gemeente (1 Kor. 12-14). Op grond waarvan zouden wij één stukje hieruit kunnen halen? Op welke basis zouden wij van het thema van de hoofdbedekking uitsluitend een *persoonlijke* vrijheid mogen maken om alleen dat te doen wat we *persoonlijk* op grond van onze mening of nieuwe uitleg² goed vinden?

Komen wij werkelijk naar de samenkomsten, Bijbelstudies enzovoort voor *de Heere*, voor *Zijn Woord*, voor *Zijn eer*? Zouden we dan de vrijmoedigheid nemen om aanstoot te geven aan hen die uit hartelijke overtuiging de Schepper-God willen eren door gehoorzaamheid, zoals we dat altijd uit overtuiging deden? En die dat doen wat door de eeuwen heen de overtuiging was onder Bijbelgetrouwe gelovigen?

‘Leert ook de natuur zelf u niet?’ – zo zegt 1 Korinthe 11:14 ons. Hebben wij nog de geestelijke fijngevoeligheid om te onderscheiden wat de wil van onze Schepper is?

Door die wil naast ons neer te leggen en ongedekt (of als broeder juist gedekt) te komen, laten we zien dat we onze eigen mening koste wat het kost willen uitdragen, in een voor onszelf opgeëiste ‘gewetensvrijheid’. Daardoor laten zusters ‘de heerlijkheid van de man’ zien op de plaats waar die menselijke heerlijkheid geen enkele rol zou mogen spelen en waar dus juist – naar dit door God gegeven beeld – het lichaamshoofd van de vrouw bedekt moet blijven. Want de mening en eer van de mens, van de man, zijn totaal onbelangrijk in Gods Gemeente. ‘Want de man behoort zijn hoofd niet te dekken, daar hij het beeld en de heerlijkheid van God is; maar de vrouw is de heerlijkheid van de man.

---

² ‘Nieuwe uitleg’, want het is duidelijk dat Godvrezende gelovigen door de eeuwen heen deze praktijk van hoofdbedekking (of bij mannen het nalaten ervan) zagen als Gods nadrukkelijke wens en gebod, ook en misschien wel allereerst voor de gelegenheden waar gelovigen samenkwamen voor Woord en gebed en zonder enige twijfel voor zogeheten ‘gemeentelijke samenkomsten’.

Daarom behoort de vrouw een macht op haar hoofd te hebben ter wille van de engelen' (1 Kor. 11:7-10).

Zou je dan als Godvrezende zuster kunnen zeggen: 'Ik bedek mijn hoofd niet meer, want ik vind dat niet nodig?' Zou je zeggen: 'Ik doe het niet meer, omdat ik zelf daar niet bid?' Dan kan de vraag worden gesteld: wat doe je dan wél in de samenkomsten, in bijeenkomsten waar gelovigen samenkomen in het kader van dat geestelijke 'huis van gebed'? Of laten we een geval nemen dat misschien minder vaak voorkomt, maar rechtstreeks tegen Gods Woord ingaat: als man voel ik me prettig met een pet op en laat die gewoon op bij gebed, Schriftlezing en in samenkomsten van de gelovigen? Heb ik er dan wel aan gedacht dat mijn eigen leven en ook de gemeente niet de plaats is waar ik moet openbaren wat *ik* vind, maar dat ik alleen moet doen wat God wil? En als ik dat onderscheidingsvermogen niet (meer) heb, denk ik er dan tenminste nog aan dat *de Gemeente* moet openbaren wat Hij wil en dat het dus nederig, gepast en gehoorzaam is als een broeder zijn hoofd onbedekt laat en als een zuster haar hoofd bedekt, eenvoudig omdat de gemeente als geheel er geen rust in kan vinden God hierin *niet* te eren?

Door Gods Geest geeft de apostel met nadruk geen mogelijkheid om van zo'n Goddelijk voorschrift een discussiethema te maken (vs. 16). Dat willen ook wij vermijden, door eenvoudige onderwerping aan Gods geboden en onderwijs, ook als wij daarmee in onze 'moderne' tijd moeite hebben en als het dwars ingaat tegen het mainstream-denken onder gelovigen.

Laten we niet vergeten: de engelen kijken toe hoe wij persoonlijk en gezamenlijk leven, hoe wij ons gedragen en of wij daarmee hun God eren. Ze kijken toe om in ons gedrag nog meer redenen te vinden hun Schepper-God te verheerlijken. Geven wij hun die redenen? Of ontnemen we hun die?

Volgens 1 Petrus 1 zijn er 'dingen waarin engelen begerig zijn een blik te werpen' (vs. 12). Volgens Hebrëeën 12:22 zijn er vele tienduizenden engelen. We kunnen wel zeggen dat er niets aan hun aandacht ontsnapt.

Geve God dat deze goede (dat wil zeggen: niet-gevallen) engelen, die waken voor Gods eer, kunnen zien dat wij onze God en Heere in alles eren.

Graag verwijzen we naar enkele artikelen op de website www.deBijbelvoorjou.nl, waaronder:

- De hoofdbedekking, H.L. Heijkoop
- Gods plan voor man en vrouw, naar A. Steinmeister
- Gedachten over hoofdschap en hoofdbedekking, J. Gunn
- Hoofdbedekking voor zusters, F. Proudlock

Ook bevelen wij het boek 'Hoofdschap en hoofdbedekking' aan, door R.K. Campbell e.a.

Wat is groter: de gave of het altaar?

Als de Heere Jezus vraagt: 'Want wat is groter: de gave of het altaar dat de gave heiligt?' (Matth. 23:19), mogen we dan niet ook aan Zijn eigen offer denken?

Het brandofferaltaar uit acaciahout, met koper overtrokken, spreekt van de Persoon van de Heere Jezus in Zijn ware mensheid en Zijn onveranderlijkheid en kracht als ware God. Op (óf in) het altaar brandde het vuur, dat het offer verteerde. Zo was de Persoon van onze Heere de enige plek waar het vuur van de

toorn van God branden kon en volkomen bevrediging vond. Het heilige en rechtvaardige oordeel over onze zonden, die Hij in Zijn lichaam op het hout droeg, ging het binnenste van Zijn Wezen in en deed Zijn ziel pijn, die de pijn van de spijkers en doornen in Zijn lichaam ver oversteeg. Maar net als het altaar bestand was tegen het vuur, was Christus bestand tegen het oordeel van God, omdat er in Hem Zelf niets was wat te verteren zou zijn.

Als het altaar zo van de volmaaktheid van Zijn Persoon spreekt en de gave op het altaar, het slachtoffer, van Zijn volkomen werk aan het kruis, stellen we nog een keer de vraag: 'Wat is groter, de gave of het altaar?' Met ontzag denken we aan Zijn volkomen werk, dat God bevredigde, onze zonden verzoend en ons gered heeft. **Maar de Persoon Die dat werk volbracht heeft, is groter.** God heeft in het bijzonder vreugde aan het offer, omdat het Zijn Zoon is Die het gebracht heeft.

Deze 'waardering' moet ook in onze aanbidding tot uitdrukking komen. Wij bewonderen en verbazen ons over de verzoening die Christus door Zijn leiden en sterven bewerkt heeft. Maar echte aanbidding heeft de heerlijkheid van Zijn Persoon als inhoud. Als de Vader aanbidde, dan zoekt Hij diegenen die Hem hun bewondering brengen van Hem Die ook voor hun eigen hart het grootste en kostbaarste is. En als de Heere Jezus bij de instelling van het avondmaal gezegd heeft: 'Doe dit tot Mijn gedachtenis', dan gaat het er niet om dat wij Hem voor onze redding danken, maar (misschien wel boven alles) dat in onze harten bewondering voor de schoonheid en voortreffelijkheid van Zijn Persoon is.

Marco Lessmann

Van nature goed?

Van oudsher hebben de mensen erover gestreden of het mensenhart van nature in wezen goed of slecht is. Wat vind jij daarvan? Hoe oordeel jij over jouw eigen hart?

Laat me je vertellen wat de meest wijze mannen uit de heidense oudheid daarover hebben gezegd, zonder de waarheid van het Christendom te kennen. Hier zijn zes van hun getuigenissen:

- 'Het verderf is de mensen aangeboren uit een oude, onverzoevende schuld' (Plato, Athene, 429-347 v.Chr.).
- 'Alle mensen zijn gewoon om te zondigen' (Sophocles, Athene, 496-406 v.Chr.).
- 'Wat is de mens? Een beeld van onvermogen, een bal van veranderlijkheid, de bakermat van afgunst en ellende' (Aristoteles, Athene, 384-322 v.Chr.).
- 'De hartstochten zijn de mensen aangeboren en niet van buitenaf bij hem ingebracht' (Plutarchus, Chaeronea, 46-125 n.Chr.).
- 'Zoals er in de granaatappel altijd een rotte kern is, zo is er in de mens tenminste een zondige neiging; niemand is zonder zonde' (Crates, Griekenland, ong. 328 v.Chr.).
- 'Wij zijn allen boos. Waar de één de ander van beschuldigt, zal een ieder in zijn eigen boezem ontdekken' (Seneca, Rome, 4 v.Chr. tot 65 n.Chr.).

God zegt al in Genesis 8:21 dat alle gedachten van het hart van de mensen boos is vanaf hun jeugd. En dat getuigenis is waar en voldoende.

Waarom dan toch die zes voorbeelden? Ze laten zien dat zelfs deze wijze filosofen wisten dat ze in zichzelf slecht waren. Helaas hebben ze God niet gekend en de verlossing niet verwacht die

Hij zou schenken. En dat is het grote verschil met ons: ook wij weten dat we in onszelf niet tot iets goeds in staat zijn, maar we mogen ook weten dat God – Die dit wist – onze redding heeft bewerkt door Zijn eigen Zoon te geven. Hij verbetert ons niet, maar Hij schenkt ons een nieuw hart – áls wij tenminste onze zonden belijden en Hem geloven.

Trendy

Zuiver goud (1)

Een zuster heeft een aantal ervaringen opgeschreven die ze heeft beleefd toen ze evangelisatielectuur uitdeelde, met name de bekende brochure 'Zuiver goud' met Bijbelteksten. Graag delen we af en toe een ervaring van haar om elkaar aan te sporen tot gebed voor de dienst van het Evangelie, maar ook om zelf ideeën op te doen hoe we zouden kunnen getuigen.

Hij komt naast me zitten. Een snelle jongen. Trendy gekapt en gekleed. Casual met een vleugje zakelijkheid. Vlotte babbel. Met een zekere regelmaat strijkt hij zijn krullende haar steeds naar achteren.

Ik bid in stilte en geef hem een 'Zuiver goud'.
'Hier, voor jou.'

Belangstellend kijkt hij naar het kleine gouden boekje in zijn hand en naar mij. 'Voor mij? Wat is het als ik vragen mag?'
'Gedeelten uit de Bijbel ... Lees je weleens in de Bijbel?'
'Nee, nooit. Ik ben niet gelovig. En ben ook niet van plan dat te worden', zegt hij er direct uitdagend achteraan.

Er ontstaat een gesprek. Hij vindt dat we iedereen in zijn eigen waarde moeten laten.

Dat is nu juist ook mijn bedoeling. Een ieder zijn eigen waarde. Want wat zijn we waardevol voor God, onze Schepper. Maar dat ontgaat mijn medereiziger op dit moment. Hij is in het vuur van zijn betoog over eigen waarde en ik bid in mijn hart voor deze jonge carrièremaker. Hij handelde eerst in effecten. Nu traint hij mensen hoe ze het beste kunnen investeren. Nee, hij vindt de beurshandel geen gok; het is een kwestie van de juiste informatie op de juiste tijd gebruiken. De economische crisis ziet hij meer als een dip waar we met z'n allen wel weer bovenop komen. Dat is een kwestie van tijd.

Hij is nu onderweg naar zijn vriendin. Ik kom tot de conclusie dat er bij deze jongeman niet echt veel ruimte voor enig Godsbesef in zijn bestaan is. Ik gooi het over een andere boeg. 'Het gaat goed met jou, zo te horen. Je hebt leuk werk. Je bent blij met je vriendin ... Maar wat als je aan het eind van je leven moet komen te sterven? Weet je dan wel waar je naar toe gaat?' Hij valt enkele ogenblikken stil. Ja, dan hoopte hij in de hemel te komen.

Ik wijs hem op zijn inconsequente manier van denken. Je gelooft niet in God, piekert er niet over om te gaan geloven en je wilt wel naar de hemel. In de hemel, zegt de Bijbel, daar is God. En wij komen in de hemel als we onze zonden belijden en geloven in de kruisdood van de Heere Jezus.

Beknopt leg ik hem het evangelie uit. Hij luistert ernaar. Misschien hoort hij het wel voor het eerst.

Dan nadert hij zijn eindbestemming en maakt hij aanstalten om uit te stappen. Hij bedankt me voor het gesprek en belooft het boekje thuis te zullen lezen. Ik bid voor hem.

'U bent Priester tot in eeuwigheid'

(Hebreeën 5:6)

Met het priesterschap van Christus zijn drie dingen verbonden:

1. Hij heeft verzoening gedaan voor de zonden van het volk.
2. Hij is dezelfde weg gegaan als wij moeten gaan.
3. Hij is de volmaakte Mens in de tegenwoordigheid van God.

Christus stierf, Zijn bloed werd vergoten en Zijn bloed werd voorgesteld als verzoening voor onze zonden. Maar voordat Hij Zijn priesterschap uitoefende, voordat Hij het offer bracht, ging Hij de weg die de schapen moeten gaan. Als Hij Zijn schapen roept, gaat Hij voor hen uit op de paden van verzoeking, verdriet en moeilijkheden. Daarom wordt Hij de 'overste Leidsman en Vol-einder van het geloof' genoemd (Hebr. 12:2).

Wij doorstaan ons kleine deel van de oefening van geloof, maar Hij moest alles doorstaan. Mozes weigerde de schatten van Egypte, maar Christus weigerde de hele wereld. Abraham 'verbleef als vreemdeling in het land van de belofte als in een vreemd land' (Hebr. 11:9), maar Christus was een vreemdeling in de hele wereld. Op heel Zijn weg zien wij dat Hij niet Zichzelf beschermt door Zijn Goddelijke kracht, maar dat Hij alles verdraagt wat een menselijk hart verdragen kan. Er is geen beproeving die Hij niet heeft ondergaan.

De apostel spoort ons aan om voort te gaan tot volmaaktheid, 'tot het volkomene' (Hebr. 6:1). Wat is mijn maatstaf van een volmaakt mens? Als nakomeling van Adam is de mens in zijn huidige staat beslist niet volmaakt. Waar is volmaaktheid dan wel te vinden? In de Mens in de hemel. En wij zijn 'in Hem' en moeten 'het beeld van de Hemelse dragen' (1 Kor. 15:49) en wel in die

zin dat wij volmaakt zijn. 'Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft' (1 Joh. 2:6). Wij moeten als volmaakten wandelen – wij moeten Hem volgen.

J.N. Darby

Samenkomsten voor broodbreking en aanbidding

We hebben gezien dat de oorspronkelijke gemeente in Jeruzalem 'bleef volharden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in de breking van het brood en in de gebeden' (Hand. 2:42). Dus behalve gemeenschap, die alle bijeenkomsten en het hele leven van de gelovigen moet karakteriseren, vinden we hier drie specifieke kenmerken van het gemeentelijk leven van deze gelovigen: **onderwijs, breking van het brood en gebed**. Waarschijnlijk werden in het begin al hun bijeenkomsten zo gekenmerkt, maar toen de gemeente opkwam uit het jodaisme, vinden we ook regelmatige samenkomsten voor speciale doelen.

In Handelingen 20:6-7 zien we dat er op de eerste dag van de week een regelmatige samenkomst werd gehouden met het expliciete doel om het brood te breken. Daar lezen we dat Paulus en zijn reisgenoten in Troas aankomen en daar zeven dagen blijven. 'Toen wij nu op de eerste dag van de week vergaderd waren om brood te breken, sprak Paulus ... hen toe.'

Op een vastgesteld tijdstip (de eerste dag van de week) en op een speciale plaats kwamen de discipelen bijeen met een specifiek doel (om brood te breken). Uit de manier waarop dit wordt weergegeven, kunnen we opmaken dat het hier ging om een wekelijkse gewoonte. Ze kwamen niet bij elkaar om Paulus te ontmoeten of om hem te horen spreken, maar om brood te breken op de eerste dag van de week – de opstandingsdag, de dag die sprak van Zijn opstandingskracht. Dit was hun gewoonte. En Paulus en zijn reisgenoten bleven zeven dagen in Troas om het grote voorrecht te kunnen genieten samen met hen brood te breken. Toen zij voor dit doel bijeen waren, maakte Paulus van de gelegenheid gebruik de gelovigen toe te spreken, omdat hij de volgende dag zou vertrekken. Maar **het eerste doel van hun samenkomst was de dood van de Heere te gedenken**. Dat was het middelpunt van hun aanbedding en dat deden ze elke dag van de Heere, de eerste dag van de week.

Uit Handelingen 2 en 20 leren we dus dat een van de belangrijkste samenkomsten van de eerste gemeenten de bijeenkomst om brood te breken en te aanbidden was. Zo voldeden ze aan het verzoek van de Heere dat Hij had uitgesproken in de nacht waarin Hij werd verraden. Verder zien we dat ze in het begin dagelijks bijeenkwamen in Jeruzalem om de Heere te gedenken in de broodbreking. In de gemeenten die later elders gevormd werden, lijkt het een gewoonte te zijn geworden om elke eerste dag van de week bijeen te komen om de Maaltijd van de Heere te houden. De Heere had bij monde van Paulus gezegd: 'Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heere, totdat Hij komt' (1 Kor. 11:26). Daarom deden zij dat vaak. Deze vroege Christenen, in de bloei en frisheid van hun eerste liefde, hielden vast aan de gewoonte om brood te breken in een toegenegen herinnering aan hun Heere. Ze waren zo vervuld met de Heilige Geest dat Christus alles was voor hun hart. En ze verheugden zich in deze kostbare gelegenheid die, volgens Zijn eigen uitdrukkelijke woorden, de verkondiging van Zijn dood was.

Ze kwamen niet op de eerste zondag van de maand of van het kwartaal bijeen voor dit heilige doel in gehoorzaamheid aan het verzoek van hun Heere en Verlosser. Nee, ze kwamen op de eerste dag van elke week samen. Ze braken niet zo af en toe het brood, zoals de meeste Christenen in onze tijd gewoon zijn, maar op elke dag van de Heere. Dat zouden wij ook moeten doen, als wij het voorbeeld willen volgen dat de Bijbel ons laat zien.

Deze vroege Christenen hielden te veel van de Heere om de kostbare herdenking van Zijn liefde, die Hij had ingesteld in de nacht waarin Hij werd verraden, te verwaarlozen. Uit hun voorbeeld kunnen we opmaken dat in de mate waarin gelovigen Christus liefhebben, Zijn Woord liefhebben en vervuld zijn met de Heilige Geest, zij zich er ook in verblijden om aan Zijn Tafel te gaan en Zijn dood te verkondigen totdat Hij komt. Hijzelf heeft gezegd: 'Als u Mij liefhebt, bewaart Mijn geboden' (Joh. 14:15).

Doel van het Avondmaal

Nu we hebben gezien dat de eerste gemeente op regelmatige basis op de eerste dag bijeenkwam om brood te breken en dat deze bijeenkomst de belangrijkste samenkomst van de gemeente was (want het is de enige die zo specifiek onderscheiden wordt), gaan we verder in op de betekenis en het doel van het Avondmaal. In de Evangelieën vinden we de instelling van het Avondmaal, in het boek Handelingen het houden ervan, zoals we zojuist hebben gezien en in de eerste brief aan de Korinthiërs een leerstellige uitleg erover.

In het Evangelie naar Lukas lezen we: 'En toen het uur gekomen was, ging Hij aanliggen, en de apostelen met Hem. En Hij zei tot hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten voordat Ik lijd ... En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het hun en zei: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt, doet dit tot Mijn gedachtenis. Evenzo ook de drinkbeker na

de maaltijd, en Hij zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed dat voor u vergoten wordt' (22:14-20).

De Heere was voor de laatste keer met Zijn discipelen samen voordat Hij naar het kruis zou gaan om Zichzelf als offer voor de zonde te geven. Zijn Lichaam zou aan het kruis genageld worden en Hij heeft '... Zelf onze zonden in Zijn lichaam ... gedragen op het hout', zoals Petrus het later onder woorden bracht (1 Petr. 2:24). Daar zou Hij de beker van Gods toorn over de zonde drinken en Zijn bloed (Zijn leven) vergieten als een verzoening voor zondaars. Op grond van de bewerkte verzoening zou Hij een nieuw verbond sluiten in Zijn bloed dat vergoten was voor alle gelovigen. Daarna zou Hij naar de Vader gaan. Dan zou Hij niet meer lichamelijk onder hen zijn.

Daarom stelde Hij na het Pascha de nieuwe gedachtenisviering in van het Avondmaal. Dat zou hen en de gelovigen door de eeuwen heen herinneren aan wat Hij op Golgotha's kruis voor hen had gedaan. Het brood is het symbool van het lichaam waarin Hij leed en

het werk van de verzoening volbracht. De beker herinnert ons aan Zijn bloed, symbool van het leven dat op het kruis gegeven werd voor onze zonden. Het was niet zo, zoals sommige mensen ten onrechte denken en leren, dat bij het Avondmaal het brood letterlijk Zijn Lichaam en de inhoud van de beker letterlijk Zijn bloed wordt en we dus in feite Zijn Lichaam zouden eten en Zijn bloed drinken. Alsof dat iets zou zijn dat ons meer geschikt maakt voor de hemel en de vergeving van de zonden voor ons bewerkt! De Heere was nog lichamelijk bij de discipelen aanwezig toen Hij het Avondmaal instelde. Hij

bedoelde beslist niet te zeggen dat ook al was Hij nog lichamelijk aanwezig, het brood en de beker die Hij hun gaf ook letterlijk Zijn Lichaam en Zijn bloed waren. Nee, Hij dacht aan de tijd wanneer Hij niet langer lichamelijk bij hen zou zijn. Daarom gaf Hij hun en alle gelovigen in de huidige tijd (de bedeling van de Gemeente) de symbolen van het brood en de beker om de gedachtenis aan Hemzelf en Zijn dood aan het kruis levend te houden.

Toen de Heere de woorden uitsprak: 'Dit is Mijn lichaam' en 'dit is Mijn bloed', gebruikte Hij een stijfbeeld, zoals Hij dat vaak deed, net zoals wij dat doen wanneer we bijvoorbeeld iemand een foto laten zien met de woorden: 'Dit is mijn moeder'. We bedoelen daarmee dat de foto de gelijkenis is van onze geliefde, een representatie, maar de woorden worden niet letterlijk bedoeld. Toch hebben veel mensen moeite met de uitdrukking van de Heere – 'dit is Mijn lichaam' – en zijn ervan overtuigd dat de symbolen van het Avondmaal bij de woorden van de priester of voorganger letterlijk Zijn Lichaam en Zijn bloed worden voor de deelnemer.

Wat is het doel van de Maaltijd van de Heere? 'Doe dit tot Mijn gedachtenis', zijn Zijn eigen gezegende woorden. Hij wist maar al te goed dat ons hart geneigd is om van Hem en van elkaar af te dwalen. Daarom gaf Hij ons deze gedachtenismaaltijd aan Hemzelf in Zijn dood voor ons, zodat wij vaak herinnerd zouden worden aan Zijn grote liefde voor ons en aan de heerlijke verlossing die Hij voor ons bewerkt heeft. Hij wilde dat wij een herinnering zouden hebben aan Zijn dood, in deze wereld die Hem verwerpt, een gedenkteken – niet in marmer of een kostbaar bouwwerk, maar door een eenvoudige handeling van herinnering. 'Doet dit' (1 Kor. 11:25), zegt Hij. Deze daad van gehoorzaamheid verlangt Hij van ons. Beste gelovige lezer, doet u dit al?

Die gelovigen die Hem op de juiste manier willen gedenken, zoals Hij liefdevol had gevraagd, kunnen er zeker van zijn: 'Want zo

dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heere, totdat Hij komt' (vs. 26). Dit is de betekenis van onze daad als we Hem gedenken in het breken van het brood en het drinken van de beker. Het is de verkondiging van Zijn kostbare dood als de enige grondslag voor verlossing.

Wanneer gelovigen samenkomen om de Heere te gedenken in het breken van het brood, verkondigen zij het heerlijke feit van Christus' dood voor zondaars en de verlossing door Zijn vergoten bloed. Wat is dat prachtig! De instelling van het Avondmaal is zo belangrijk dat de apostel Paulus er een speciale openbaring over ontving van de verheerlijkte Heere. Deze openbaring staat beschreven in 1 Korinthiërs 11:23-29. Hierin wordt heel duidelijk uitgelegd wat het doel van het Avondmaal is en de manier waarop het gehouden moet worden.

R.K. Campbell

Twee ernstige 'enkeltjes'

Boven de poort van de oude, beroemde kerk van de franciscanen in Fiesole bij Florence staat een tekst met de volgende strekking:

Eén enkele God:

wanneer ik Zijn vijand ben – wie zal mij redden?

Eén enkele ziel:

wanneer ik die verlies – wat heb ik dan nog?

Uitnodiging

Bijbelmiddag Alphen a/d Rijn, zaterdag 13 juni 2026

Thema: **Josia**

- een voorbeeld voor jonge Christenen (2 Kron. 34:2)
- een koning met twee verhalen: het eerste en het laatste (2 Kron. 35:27)

Spreker: br. Michael Vogelsang

Locatie: De Ontmoeting, Dillenburg 2A, Alphen a/d Rijn

Tijden: 13.30 – 16.30 uur, met aansluitend een maaltijd

Aanmelden graag via e-mail: BijbelmiddagAlphen@kliksafe.nl

De Aantekeningen op de Pentateuch (vijf Boeken van Mozes) van C.H. Mackintosh zijn veelgelezen boeken en in diverse talen vertaald.

Deze boeken bevatten een rijkdom aan verklaringen en overdenkingen over de betekenis van bijvoorbeeld de **offers** en de **tabernakel**, gezien in het licht van het Nieuwe Testament. Ook beschrijft de schrijver duidelijk de **wegen van God** en de **daden van de mens**.

Deze vijf delen zijn ook afzonderlijk te bestellen, kijk op onze website voor de bestelnummers.

Deze waardevolle set kost in zijn geheel slechts **€ 32,95**

Uitnodiging

Zo de Heere wil, hopen we op **Hemelvaartsdag** en de vrijdag daarna (14 en 15 mei) weer een Grote Vergadering te organiseren in Aalten. Op de vrijdag is er de mogelijkheid om naar Gods Woord te luisteren. Voor meer informatie: www.BijbelAgenda.nl

Nadenkertje

Onlangs werd een door Interpol gezochte miljoenenbedrieger ergens op de wereld opgespoord en vastgezet. Maar toen het langverwachte proces plaatsvond, viel de straf heel mild uit. Hoe ging dat in zijn werk? De aangeklaagde had als 'kroongetuige' gesproken. Volgens deze regeling, die in het strafrecht van veel landen te vinden is, kan de aangeklaagde ongestraft blijven als hij als getuige tegen zijn mededaders getuigt, zodat ook zij opgepakt en veroordeeld kunnen worden. Vandaar dus het milde oordeel.

Sommige mensen denken dat men ook bij het laatste oordeel voor de troon van God met een soortgelijke deal de straf kan ontlopen. Ze denken dan dat God net zo is als de mensen – maar zij vergissen zich: Hij is heel anders! Hij is alwetend en heeft helemaal geen getuigen nodig.

In de Bijbel, die ons als Gods Woord daarover duidelijkheid geeft, worden meerdere gerichtsscènes beschreven. Eén daarvan vinden we in de profeet Daniël. Hij schrijft daar: 'Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen ... Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend' (Dan. 7:9-10). Bij deze Rechter zijn geen compromissen mogelijk. De bewijslast is door Zijn alwetendheid verzekerd.

Niemand moet het erop aan laten komen als we eens voor dit grote gericht moeten verschijnen – hij zou voor eeuwig verloren gaan. Alleen wie door het geloof in de Verlosser Jezus Christus vergeving van zonden heeft, is daar veilig.